

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali je treba člen 5(5) Direktive št. 2008/104/ES z dne 19. novembra 2008 ⁽¹⁾ razlagati tako, da nasprotuje uporabi D. Lgs. 276/2003 (zakonska uredba št. 276/2003), kot je bila spremenjena z D.L. 34/2014 (uredba-zakon št. 34/2014), ki: (a) ne določa nobenih omejitev glede zaporednih napotitev istega delavca v isto podjetje uporabnika; (b) ne pogojuje zakonitosti uporabe posredovanja dela za določen čas z navedbo tehničnih razlogov ali proizvodnih potreb, potreb organizacije ali potreb nadomeščanja delavcev za posredovanje dela; (c) ne določa zahteve po začasnosti proizvodnih potreb v podjetju uporabniku kot pogoja za zakonitost uporabe take oblike pogodbe o delu?

⁽¹⁾ Direktiva 2008/104/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 19. novembra 2008 o delu prek agencij za zagotavljanje začasnega dela (UL, L 327, str. 9).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Consiglio di Stato (Italija) 5. novembra 2018 –
OC in drugi/Banca d'Italia in drugi**

(Zadeva C-686/18)

(2019/C 35/13)

Jezik postopka: italijanščina

Predložitveno sodišče

Consiglio di Stato

Stranke v postopku v glavni stvari

Tožče stranke: OC in drugi, Adusbef, Federconsumatori, PB in drugi, QA in drugi

Tožene stranke: Banca d'Italia, Presidenza del Consiglio dei Ministri, Ministero dell'economia e delle finanze

Vprašanja za predhodno odločanje

1. Ali člen 29 Uredbe (EU) št. 575/2013 [o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja] ⁽¹⁾, člen 10 Delegirane uredbe št. 241/2014 ⁽²⁾ in člena 16 in 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah, tudi glede na člen 6(4) Uredbe Sveta (EU) št. 1024/2013 ⁽³⁾ z dne 15. oktobra 2013, nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršno določa člen 1 d.l. n. 3/2015, convertito con modificazioni dalla legge n. 3/2015 (uredba-zakon št. 3/2015, po spremembah preoblikovana z zakonom št. 33/2015) (in zdaj tudi člen 1, odstavek 15, d.lgs n. 72/2015 (zakonska uredba št. 72/2015), ki je nadomestil člen. 28, odstavek 2b, [zakon o bančništvu], ki je v bistvu povzel besedilo člena 1, odstavek 1, točka a), uredbe-zakona št. 3/2015, kot je bila preoblikovana, s spremembami, ki niso bistvene za obravnavano zadevo), ki določa prag premoženja, nad katerim se mora ljudska banka preoblikovati v delniško družbo, v višini 8 milijard EUR? Ali poleg tega navedeni parametri evropske zakonodaje nasprotujejo nacionalni zakonodaji, ki v primeru preoblikovanja ljudske banke v S.p.A. (delniška družba) subjektu omogočajo, da odloži ali omeji odkup delnic izstopajočega delničarja, lahko tudi za nedoločen čas?
2. Ali členi 3 in 63 PDEU ter naslednji na področju konkurence na notranjem trgu in prostega pretoka kapitala nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršno določa člen 1 uredbe-zakona št. 3/2015, po spremembah preoblikovane z zakonom št. 33/2015, ki omejuje izvajanje bančne dejavnosti v združni obliki do določenega praga premoženja in subjektu nalaga obveznost, da se v primeru preseganja navedene omejitve preoblikuje v delniško družbo?
3. Ali člen 107 PDEU in naslednji na področju državnih pomoči nasprotujejo nacionalni zakonodaji, kakršno uvaja člen 1 uredbe-zakona št. 3/2015, po spremembah preoblikovane z zakonom št. 33/2015 (in zdaj tudi člen 1, odstavek 15, zakonske uredbe št. 72/2015, ki je nadomestil člen 28, odstavek 2b, [enotna zakonodaja o bančništvu], ki je v bistvu povzel besedilo člena 1, odstavek 1, točka a), uredbe-zakona št. 3/2015, kot je bila preoblikovana, s spremembami, ki niso bistvene za obravnavano zadevo), ki določa, da se mora ljudska banka preoblikovati v delniško družbo, če preseže določen prag premoženja (in sicer 8 milijard), in določa omejitve odkupa deleža družbenika v primeru izstopa, da se omeji možnost likvidacije preoblikovane banke?

4. Ali člen 29 Uredbe (EU) št. 575/2013 v povezavi s členom 10 Delegirane uredbe (EU) št. 241/2014 nasprotuje nacionalni zakonodaji, kakršna je določena v členu 1 uredbe-zakona št. 3/2015, po spremembah preoblikovane z zakonom št. 33/2015, kot jo je razložilo ustavno sodišče v sodbi št. 99/2018, ki ljudski banki omogoča, da za nedoločen čas odloži odkup in v celoti ali deloma omeji znesek odkupa?
5. Če Sodišče pri razlagi predpostavlja, da je razlaga, ki so jo predstavile nasprotne stranke, skladna z zakonodajo Evropske unije, se predlaga, naj Sodišče presodi zakonitost člena 10 Delegirane uredbe Komisije (EU) št. 241/2014 v evropski zakonodaji glede na člen 16 in člen 17 Listine Evropske unije o temeljnih pravicah (ki določa: „Vsakdo ima pravico imeti v posesti svojo zakonito pridobljeno lastnino, jo uporabljati, z njo razpolagati in jo komu zapustiti. Lastnina se nikomur ne sme odvzeti, razen v javno korist v primerih in pod pogoji, ki jih določa zakon, vendar le proti pravični in pravočasni odškodnini za njeno izgubo. Uživanje lastnine se lahko uredi z zakonom, kolikor je to potrebno zaradi splošnega interesa“), dopolnjen tudi glede na člen 52(3) Listine (ki določa: „Kolikor ta listina vsebuje pravice, ki ustrezajo pravicam, zagotovljenim z Evropsko konvencijo o varstvu človekovih pravic in temeljnih svoboščin, sta vsebina in obseg teh pravic enaka kot vsebina in obseg pravic, ki ju določa navedena konvencija. Ta določba ne preprečuje širšega varstva po pravu Unije“) in sodno prakso EKČP o členu 1 dodatnega protokola k EKČP.

⁽¹⁾ Uredba (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 26. junija 2013 o bonitetnih zahtevah za kreditne institucije in investicijska podjetja ter o spremembi Uredbe (EU) št. 648/2012 (UL 2013, L 176, str. 1).

⁽²⁾ Delegirana uredba Komisije (EU) št. 241/2014 z dne 7. januarja 2014 o dopolnitvi Uredbe (EU) št. 575/2013 Evropskega parlamenta in Sveta v zvezi z regulativnimi tehničnimi standardi glede kapitalskih zahtev za institucije (UL 2014, L 74, str. 8).

⁽³⁾ Uredba Sveta (EU) št. 1024/2013 z dne 15. oktobra 2013 o prenosu posebnih nalog, ki se nanašajo na politike bonitetnega nadzora kreditnih institucij, na Evropsko centralno banko (UL 2013, L 287, str. 63).

**Predlog za sprejetje predhodne odločbe, ki ga je vložilo Raad voor Vreemdelingenbetwistingen
(Belgija) 14. novembra 2018 – X/Belgische Staat**

(Zadeva C-706/18)

(2019/C 35/14)

Jezik postopka: nizozemščina

Predložitevno sodišče

Raad voor Vreemdelingenbetwistingen

Stranki v postopku v glavni stvari

Tožeča stranka: X

Tožena stranka: Belgische Staat

Vprašanje za predhodno odločanje

Ali Direktiva 2003/86/ES ⁽¹⁾ – ob upoštevanju člena 3(5) in cilja te direktive, zlasti določitve pogojev za izvajanje pravice do združitve družine – nasprotuje nacionalni ureditvi, v skladu s katero se člen 5(4) iste direktive razlaga tako, da so nacionalni organi dolžni, če odločba ni izdana v predpisanem roku, zadevni osebi po uradni dolžnosti izdati dovoljenje za prebivanje, ne da bi se prej ugotovilo, ali ta oseba v skladu s pravom Unije dejansko izpolnjuje pogoje za prebivanje v Belgiji?

⁽¹⁾ Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, str. 12).